

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
สำนักนายกรัฐมนตรื

ทำเนียบรัฐบาล ถนนราชดำเนินนอก เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๐๐
<http://www.ocpb.go.th>
E-mail : consumer@ocpb.go.th

OFFICE OF THE CONSUMER PROTECTION BOARD

คำสั่งคณะกรรมการ
คุ้มครองผู้บริโภค (เพิ่มเติม)

ระเบียบคณะกรรมการ
ว่าด้วยการโฆษณา (เพิ่มเติม)

ประกาศคณะกรรมการ
ว่าด้วยฉลาก (เพิ่มเติม)

ประกาศคณะกรรมการ
ว่าด้วยสัญญา (เพิ่มเติม)

ISBN 978-974-10-7185-2

สคบ. กับการคุ้มครองผู้บริโภค

เล่ม ๒

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักนายกรัฐมนตรื

สคบ. กับการคุ้มครองผู้บริโภค

เล่ม ๓

จัดพิมพ์เผยแพร่

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

พุทธศักราช ๒๕๕๑

ISBN 978-974-10-7185-2

พิมพ์ครั้งแรก (มิถุนายน ๒๕๕๑)

จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด อรุณการพิมพ์

๙๙/๒ ซอยพระสุลี ถนนดินสอ แขวงบวรนิเวศ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๒ ๖๐๓๓-๔ โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๒๑๘๗-๘

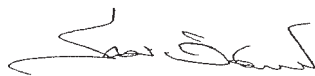
E-mail : aroonprinting@yahoo.com <http://www.aroonprinting.com>

คำนำ

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ในการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนเสียหายของผู้บริโภคที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือถูกละเมิดสิทธิผู้บริโภคจากการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจ โดยดำเนินการคุ้มครองผู้บริโภคด้านโฆษณา การคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก การคุ้มครองผู้บริโภคด้านสัญญา การคุ้มครองผู้บริโภคด้านขายตรงและตลาดแบบตรง การควบคุมสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค การรับเรื่องราวร้องทุกข์จากผู้บริโภคและการดำเนินคดีแทนผู้บริโภค รวมทั้งการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้การดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

หนังสือ “สคบ. กับการคุ้มครองผู้บริโภค เล่ม ๒” ฉบับนี้ ได้รวบรวมคำสั่งระเบียบและประกาศต่าง ๆ ที่ได้ออกเพิ่มเติมให้ครอบคลุมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้เป็นปัจจุบัน สามารถใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ตลอดจนใช้เป็นคู่มือสำหรับผู้ประกอบธุรกิจให้สามารถประกอบธุรกิจได้อย่างถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้ยังเป็นเอกสารอ้างอิงสำหรับประชาชนผู้สนใจทั่วไปในการศึกษาทำความเข้าใจ สามารถนำความรู้มาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ในการเลือกซื้อสินค้าหรือบริการไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดโดยง่าย และกรณีเมื่อถูกเอาผิดเรียบร้อยแล้ว ก็สามารถดำเนินการร้องเรียนเพื่อขอรับการเยียวยาชดใช้ความเสียหายได้อย่างถูกต้อง

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือ “สคบ. กับการคุ้มครองผู้บริโภค เล่ม ๒” นี้ จะอำนวยประโยชน์ให้แก่ทุกท่านที่สนใจศึกษาคหาความรู้ได้เป็นอย่างดี

(นางรศมี วิศตเวทย์)

เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สารบัญ

หน้า

คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๔/๒๕๕๐

เรื่อง ห้ามขายสินค้าเครื่องเล่นฉีดน้ำที่มีลักษณะเป็นกระบอกสูบ
และใช้แรงอัดกระแทกน้ำในกระบอกสูบโดยตรง

๑

คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๙/๒๕๕๐

เรื่อง ห้ามขายสารที่ใช้ในวิธีไบโอเทคนิคเป็นการชั่วคราว

๓

คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๑๐/๒๕๕๐

เรื่อง ห้ามขายสินค้าเครื่องทำน้ำเย็นที่ใช้ตะกั่ว
เป็นตัวประสานรอยเชื่อมต่อของตะเข็บถังน้ำ หรือท่อส่งน้ำเป็นการชั่วคราว

๕

คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๑๑/๒๕๕๐

เรื่อง ห้ามขายสินค้าเครื่องเล่นล่องแก่ง ชื่อ “อินเดียน่า ล็อก”
(Indiana Log) ในสวนสยามเป็นการชั่วคราว

๗

คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๑๓/๒๕๕๐

เรื่อง ห้ามขายสินค้าภาชนะสำหรับปรุงหรือบรรจุอาหาร
ที่ใช้ตะกั่วเป็นตัวประสานรอยเชื่อมต่อเป็นการชั่วคราว

๙

ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็น
และค่าปวยการในการให้ความเห็น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๑

ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็น
และค่าปวยการในการให้ความเห็น พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๒

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

เรื่อง ให้รถยนต์ใช้แล้วเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

๑๘

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

เรื่อง ให้อุปกรณ์เครื่องเล่นสนามเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

๒๐

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

เรื่อง ให้เครื่องทำน้ำเย็นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๒)

๒๒

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

เรื่อง ให้ธุรกิจการให้เช่าที่อยู่อาศัยที่เรียกเงินประกัน
เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๔๙

๒๔

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา

เรื่อง ให้ธุรกิจการขายรถยนต์ใช้แล้ว
เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐

๒๖

คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ที่ ๔/๒๕๕๐

เรื่อง ห้ามขายสินค้าเครื่องเล่นฉีดน้ำที่มีลักษณะเป็นกระบอกสูบ และใช้แรงอัดกระแทกน้ำในกระบอกสูบโดยตรง

.....

ตามที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ออกคำสั่งที่ ๑/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๖ ห้ามขายสินค้าเครื่องเล่นฉีดน้ำที่มีลักษณะเป็นกระบอกสูบและใช้แรงอัดกระแทกน้ำในกระบอกสูบโดยตรง เนื่องจากมีเหตุที่น่าเชื่อว่าสินค้านี้ดังกล่าวอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะได้มีการทดสอบหรือพิสูจน์ให้ปรากฏว่าสินค้านั้นไม่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค นั้น ต่อมาได้มีการดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์โดยผู้ประกอบการธุรกิจและคณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ปรากฏว่าสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเห็นว่ากรณีนี้ไม่อาจป้องกันอันตรายที่จะเกิดจากสินค้านั้นได้โดยการกำหนดฉลากตามมาตรา ๓๐ หรือตามกฎหมายอื่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๑/๒๕๔๖ เรื่อง ห้ามขายสินค้าเครื่องเล่นฉีดน้ำที่มีลักษณะเป็นกระบอกสูบและใช้แรงอัดกระแทกน้ำในกระบอกสูบโดยตรงเป็นการชั่วคราว

ข้อ ๒ ห้ามขายสินค้าเครื่องเล่นฉีดน้ำที่มีลักษณะเป็นกระบอกสูบและใช้แรงอัดกระแทก
น้ำในกระบอกสูบโดยตรง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) ทิพาดี เมฆสวรรค์

สำเนาถูกต้อง

(คุณหญิงทิพาดี เมฆสวรรค์)

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(ลงชื่อ) ถนัด มานะพันธุ์นิยม

(นายถนัด มานะพันธุ์นิยม)

ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๙๔ ง
วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐)

คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ที่ ๙/๒๕๕๐ เรื่อง ห้ามขายสารที่ใช้ในวิธีไบโอเทคนิคเป็นการชั่วคราว

.....

ด้วยคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้พบว่า สารที่ใช้ในวิธีไบโอเทคนิคที่สถานพยาบาลนำมาฉีดเข้าส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้กับบุคคลทั่วไปนั้น ยังไม่เป็นที่ยอมรับในวงการแพทย์ และมีประชาชนได้รับความเสียหายจากการใช้สารดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ซึ่งความเสียหายที่เกิดขึ้นมักเป็นความเสียหายอย่างถาวร ซึ่งแก้ไขได้ยากและในบางกรณีไม่สามารถแก้ไขได้ โดยสารที่ใช้ในวิธีไบโอเทคนิคที่ผลิตใช้ฉีดหรือนำเข้าสู่ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายให้คนไข้เป็นการผลิตวัสดุขึ้นเองและเป็นวิธีที่ไม่เคยผ่านกระบวนการวิจัยอย่างถูกขั้นตอนตามหลักวิชาการทางการแพทย์ เป็นวิธีที่ยังไม่ได้มีการกำหนดเป็นมาตรฐานทางการแพทย์ในประเทศไทยและสารดัดแปลงนั้น ยังไม่ได้มีการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์ว่าจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียแก่คนในระยะยาว และยังไม่ได้ผ่านการพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

คณะกรรมการบริหารสมาคมศัลยแพทย์ตกแต่งแห่งประเทศไทย ได้มีมติขอให้แพทย์ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ ระวังการฉีดสารเข้าสู่ร่างกายผู้ป่วยด้วยวิธีไบโอเทคนิค รวมทั้งระวังการแนะนำให้แพทย์อื่นฉีดให้คนไข้ไว้ก่อนจนกว่าจะมีหลักฐานหรือข้อมูลใหม่ที่ทำให้พิสูจน์ได้ว่าจะไม่ทำอันตรายและความเสียหายให้แก่คนไข้ และสมาคมศัลยแพทย์ตกแต่งแห่งประเทศไทยพบว่าจากการสอบถามแพทย์ที่เป็นสมาชิกเพียง ๙ คน มีสถิติคนไข้จำนวนมารวม ๗๙ คน มีปัญหาจากการได้รับการฉีดสารที่ใช้ในวิธีไบโอเทคนิค นอกจากนี้ คณะกรรมการบริหารราชวิทยาลัยศัลยแพทย์แห่งประเทศไทยก็ได้มีมติว่าวิธีไบโอเทคนิคเป็นวิธีที่ยังไม่ได้มีการกำหนดเป็นมาตรฐานทางการแพทย์ในประเทศไทยและทำให้เกิดปัญหาทางจริยธรรม เมื่อมีการนำวิธีการนี้ไปดำเนินการโดยไม่ได้ผ่านกระบวนการวิจัยอย่างถูกขั้นตอนที่กำหนดขึ้นโดยแพทยสภา

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีเหตุอันน่าเชื่อได้ว่าสารที่ใช้ในวิธีไบโอเทคนิคเป็นสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค และมีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องป้องกันอันตรายและคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าชนิดนี้ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง

และวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. ห้ามขายสารที่ใช้ในวิธีไบโอเทคนิคเป็นการชั่วคราวจนกว่าคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะมีคำสั่งยกเลิก ทั้งนี้ ให้รวมถึงการจัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าวด้วย

๒. ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งประสงค์จะขาย ผลิต ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายสารที่ใช้ในวิธีไบโอเทคนิค ทำการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยเร็วที่สุด เพื่อดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าดังกล่าวว่าสินค้านั้นไม่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้ โดยให้ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ให้สามารถรู้ผลได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๔ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) **ทิพาวิดี เมฆสวรรค์**

(คุณหญิงทิพาวิดี เมฆสวรรค์)

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

คำเตือน พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๖ บัญญัติว่า ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดขายสินค้าที่คณะกรรมการสั่งห้ามขายเพราะสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจนั้นเป็นผู้ผลิตเพื่อขาย หรือเป็นผู้ส่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ที่ ๑๐/๒๕๕๐

เรื่อง ห้ามขายสินค้าเครื่องทำน้ำเย็นที่ใช้ตะกั่วเป็นตัวประสาน รอยเชื่อมต่อของตะเข็บถึงน้ำหรือท่อส่งน้ำเป็นการชั่วคราว

.....

โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบัน มีการใช้เครื่องทำน้ำเย็นอย่างแพร่หลาย ในสถานที่ต่าง ๆ เช่น สถานศึกษา และสถานประกอบการ โดยมีทั้งเครื่องทำน้ำเย็นที่ผลิตอย่างถูกต้อง ปลอดภัยและเครื่องที่ผลิตด้วยวิธีการที่ไม่ถูกต้องด้วยการใช้ตะกั่วเป็นตัวประสานรอยเชื่อมต่อของตะเข็บถึงน้ำหรือท่อส่งน้ำ ทำให้เกิดการปนเปื้อนของสารตะกั่วในน้ำดื่มที่บรรจุในเครื่องทำน้ำเย็นดังกล่าว ซึ่งมีรายงานผลการสำรวจและตรวจพิสูจน์น้ำดื่มในเครื่องทำน้ำเย็นในสถานศึกษาในหลายจังหวัดในภาคต่าง ๆ ของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ พบการปนเปื้อนของสารตะกั่วในน้ำดื่มเกินมาตรฐานความปลอดภัยของกระทรวงสาธารณสุข และองค์การอนามัยโลก ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนในวัยเจริญเติบโต

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๐ และครั้งที่ ๖/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ แล้ว เห็นว่า มีเหตุอันน่าเชื่อว่าสินค้าเครื่องทำน้ำเย็นที่ใช้ตะกั่วเป็นตัวประสานรอยเชื่อมต่อของตะเข็บถึงน้ำหรือท่อส่งน้ำเป็นสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค จึงมีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะป้องกันอันตรายและคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าชนิดนี้ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่สืบทับญัตติบางประการ เกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามขายสินค้าเครื่องทำน้ำเย็นที่ใช้ตะกั่วเป็นตัวประสานรอยเชื่อมต่อของตะเข็บถึงน้ำหรือท่อส่งน้ำเป็นการชั่วคราว จนกว่าคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะมีคำสั่งยกเลิก ทั้งนี้ ให้รวมถึงการให้เช่า ให้เช่าซื้อหรือจัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าว

(๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่ประสงค์จะขาย ผลิต ส่งหรือนำเข้ามาราชาอาณาจักรเพื่อขายเครื่องทำน้ำเย็นที่ใช้ตะกั่วเป็นตัวประสานรอยเชื่อมต่อของตะเข็บถึงน้ำหรือท่อส่งน้ำ ทำการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยเร็วที่สุด เพื่อดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าดังกล่าวว่าสินค้านั้นไม่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้ โดยให้ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ให้สามารถรู้ผลได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) **ทิวาดี เมฆสวรรค์**

(คุณหญิงทิวาดี เมฆสวรรค์)

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สำเนาถูกต้อง

(ลงชื่อ) **ถนัด มานะพันธุ์นิยม**

(นายถนัด มานะพันธุ์นิยม)

ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๕๓ ง วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐)

คำเตือน พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดขายสินค้าที่คณะกรรมการสั่งห้ามขายเพราะสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภคตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบการนั้นเป็นผู้ผลิตเพื่อขายหรือเป็นผู้ส่งหรือนำเข้ามาราชาอาณาจักรเพื่อขาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ที่ ๑๑/๒๕๕๐

เรื่อง ห้ามขายสินค้าเครื่องเล่นล่องแก่ง ชื่อ “อินเดียน่า ล็อก” (Indiana Log) ในสวนสยามเป็นการชั่วคราว

.....

ด้วยปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๐ มีผู้บริโภคได้ไปใช้บริการเครื่องเล่นล่องแก่ง ชื่อ “อินเดียน่า ล็อก” (Indiana Log) ในสวนสยามแล้วได้เกิดอุบัติเหตุขึ้นกับเครื่องเล่นดังกล่าว โดยมีผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการใช้บริการนั้น

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่า มีเหตุอันน่าเชื่อว่าสินค้าเครื่องเล่นล่องแก่ง ชื่อ “อินเดียน่า ล็อก” (Indiana Log) ในสวนสยามเป็นสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค จึงมีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะป้องกันอันตรายและคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าชนิดนี้ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง และวรรคสามแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามขายสินค้าเครื่องเล่นล่องแก่ง ชื่อ “อินเดียน่า ล็อก” (Indiana Log) ในสวนสยามเป็นการชั่วคราว จนกว่าคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะมีคำสั่งยกเลิก ทั้งนี้ ให้รวมถึงการให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือจัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าว

(๒) ให้ผู้ประกอบการกิจการทำการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยเร็วที่สุด เพื่อดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าดังกล่าวว่าสินค้านั้นไม่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้ โดยให้ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ให้สามารถรู้ผลได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งนี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ เดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) **ทิพาวิทย์ เมฆสุวรรณค์**

(คุณหญิงทิพาวิทย์ เมฆสุวรรณค์)

สำเนาถูกต้อง

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(ลงชื่อ) **ถนัด มานะพันธุ์นิยม**

(นายถนัด มานะพันธุ์นิยม)

ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๖๓ ง วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐)

คำสั่งคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

ที่ ๑๓/๒๕๕๐

เรื่อง ห้ามขายสินค้าภาชนะสำหรับปรุงหรือบรรจุอาหารที่ใช้ ตะกั่วเป็นตัวประสานรอยเชื่อมต่อเป็นการชั่วคราว

.....

โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบัน ผู้ประกอบธุรกิจที่ทำการขายอาหารได้มีการใช้ภาชนะสำหรับปรุงหรือบรรจุอาหารที่ใช้ตะกั่วเป็นตัวประสานรอยเชื่อมต่ออย่างแพร่หลาย เช่น หม้อต้มก๋วยเตี๋ยว หม้อต้มกาแฟ เป็นต้น ภาชนะดังกล่าวเมื่อนำมาใช้งานในอุณหภูมิที่สูงจะมีสารตะกั่วละลายออกมาปนเปื้อนในอาหาร ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐ และครั้งที่ ๘/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แล้วเห็นว่า มีเหตุอันน่าเชื่อว่าสินค้าภาชนะสำหรับปรุงหรือบรรจุอาหารที่ใช้ตะกั่วเป็นตัวประสานรอยเชื่อมต่อเป็นสินค้าที่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค จึงมีความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะป้องกันอันตรายและคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยจากการใช้สินค้าชนิดนี้ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๖ วรคหนึ่งและวรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามขายสินค้าภาชนะสำหรับปรุงหรือบรรจุอาหารที่ใช้ตะกั่วเป็นตัวประสานรอยเชื่อมต่อเป็นการชั่วคราว จนกว่าคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจะมีคำสั่งยกเลิก ทั้งนี้ ให้รวมถึงการให้เช่า ให้เช่าซื้อ หรือจัดหาให้ไม่ว่าด้วยประการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ตลอดจนการเสนอหรือการชักชวนเพื่อการดังกล่าว

(๒) ให้ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งประสงค์จะขาย ผลิต สิ่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อขายภาชนะสำหรับปรุงหรือบรรจุอาหารที่ใช้ตะกั่วเป็นตัวประสานรอยเชื่อมต่อการติดต่อกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคโดยเร็วที่สุด เพื่อดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์สินค้าดังกล่าวว่าสินค้านั้นไม่อาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ทั้งนี้ โดยให้ดำเนินการทดสอบหรือพิสูจน์ให้สามารถรู้ผลได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คำสั่งนี้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๔ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) **ทิพาดี เมฆสุวรรณ**

(คุณหญิงทิพาดี เมฆสุวรรณ)

สำเนาถูกต้อง

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

(ลงชื่อ) **ถนัด มานะพันธุ์นิยม**

(นายถนัด มานะพันธุ์นิยม)

ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๘๙ ง วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๐)

คำเตือน พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๖ ผู้ประกอบธุรกิจผู้ใดขายสินค้าที่คณะกรรมการสั่งห้ามขาย เพราะสินค้านั้นอาจเป็นอันตรายแก่ผู้บริโภค ตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจนั้นเป็นผู้ผลิตเพื่อขาย หรือเป็นผู้ส่ง หรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

**ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา
ว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น
(ฉบับที่ ๓)**

พ.ศ. ๒๕๔๘

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙ ในส่วนที่เกี่ยวกับค่าป่วยการในการให้ความเห็น ของคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาจึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น พ.ศ. ๒๕๓๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและค่าป่วยการในการให้ความเห็น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ ผู้ขอต้องชำระค่าป่วยการในการให้ความเห็นพร้อมกับการยื่นคำขอ ในอัตรา ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อ ๑ เรื่อง”

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

(ลงชื่อ) **ไมตรี ดันเต็มทรัพย์**

(นายไมตรี ดันเต็มทรัพย์)

ประธานกรรมการว่าด้วยการโฆษณา

ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็น

พ.ศ. ๒๕๕๑

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณากำหนดระเบียบว่าด้วยการขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็นชอบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็น พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็น พ.ศ. ๒๕๓๒ ระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา ว่าด้วยการขอความเห็นและคำปวยการในการให้ความเห็น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“**ผู้ประกอบการธุรกิจ**” หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ผลิตเพื่อขาย ผู้ส่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขายหรือผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการและหมายความรวมถึงผู้ประกอบการโฆษณาด้วย

“**ข้อความ**” หมายความรวมถึงการกระทำที่ปรากฏด้วยตัวอักษรภาพ ภาพยนตร์ แสง เสียงเครื่องหมายหรือการกระทำอย่างใด ๆ ที่ทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าใจความหมายได้

ข้อ ๔ ผู้ประกอบการธุรกิจผู้ใดประสงค์จะขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาสินค้าหรือบริการทั่วไปหรือข้อความสำหรับโฆษณาที่ดินจัดสรร บ้านและอาคารชุด ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ยื่นคำขอตามแบบ สม.๑ หรือแบบ สม.๒ แล้วแต่กรณีทำยระเบียบนี้ โดยแสดงรายการให้ครบถ้วนพร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ สม.๑ หรือแบบ สม.๒ แล้วแต่กรณี

สินค้าหรือบริการใดมีกฎหมายบัญญัติในเรื่องการโฆษณาสินค้าหรือบริการนั้นไว้โดยเฉพาะแล้ว ถ้าผู้ประกอบการจะประสงค์จะขอให้คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณาพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาสินค้าหรือบริการตามระเบียบนี้ จะต้องแสดงหลักฐานว่าข้อความนั้นได้รับอนุญาตให้โฆษณาตามกฎหมายนั้นแล้วด้วย

ข้อ ๕ การยื่นคำขอ ให้ส่งข้อความสำหรับโฆษณา จำนวน ๒๕ ชุด พร้อมหลักฐานสนับสนุนข้อความสำหรับโฆษณาประกอบคำขอ

ข้อ ๖ ผู้ขอต้องชำระค่ารายการในการให้ความเห็นพร้อมกับการยื่นคำขอในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ภาพยนตร์หรือแถบบันทึกเสียง/ภาพ ในอัตรา ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อ ๑ เรื่อง

(๒) ข้อความอย่างอื่นนอกจาก (๑) ในอัตราหน้าแรก ๑๐,๐๐๐ บาท หน้าถัดไปหน้าละ ๕,๐๐๐ บาท

ข้อ ๗ การยื่นคำขอตามระเบียบนี้ ให้ผู้ขอหรือผู้รับมอบอำนาจมายื่นด้วยตนเอง ณ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานนายกรัฐมนตรี

ข้อ ๘ เมื่อผู้ขอยื่นคำขอแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตรวจสอบรายการและหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ส.๑ หรือแบบ ส.๒ แล้วแต่กรณีให้ครบถ้วนก่อนจึงลงเลขที่รับคำขอ ถ้าหากรายการและหลักฐานไม่ครบถ้วนหรือไม่สามารถอ่านได้ชัดเจนให้คืนคำขอ

ข้อ ๙ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๑

(ลงชื่อ) **ไมตรี ตันเต็มทรัพย์**

(นายไมตรี ตันเต็มทรัพย์)

ประธานกรรมการว่าด้วยการโฆษณา

แบบ ซ.๑

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขอความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาสินค้าหรือบริการทั่วไป

.....

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....

สำนักงานอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....มีความประสงค์จะขอให้
คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณา
สินค้า/บริการ ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

๑. ข้อความสำหรับโฆษณาสินค้า/บริการ.....

โดยทางสื่อโฆษณา.....

ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๑ ตัวอักษร จำนวน.....หน้า จำนวน.....ชุด

๑.๒ ภาพหรือสไลด์ จำนวน.....ชุด

๑.๓ บทภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง/ภาพ จำนวน.....ชิ้น

๑.๓.๑ ชื่อเรื่อง (เป็นภาษาไทย) และกำกับภาษาต่างประเทศด้วย (ถ้ามี)

.....

.....

๑.๓.๒ ใช้เวลาฉาย/เล่น.....นาที.....วินาที

๑.๔ เครื่องหมาย จำนวน.....ชุด

๑.๕ การกระทำอย่างอื่น (พร้อมด้วยคำบรรยาย) จำนวน.....ชุด

๒. ได้ชำระค่าเสียหายในการให้ความเห็นแล้ว

จำนวนเงิน..... - บาท (.....บาทถ้วน)

๓. พร้อมกับคำขอนี้ได้แนบหลักฐานต่าง ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยคือ

๓.๑ หลักฐานการเป็นเจ้าของหรือผู้แทนของเจ้าของสินค้าหรือบริการที่จะลง

โฆษณา

- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน (รับรอง

สำเนาถูกต้อง)

- หนังสือมอบอำนาจ สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัว

ประชาชนของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ

๓.๒ หลักฐานสนับสนุนข้อความสำหรับโฆษณา

- หนังสือรับรองผลการตรวจสอบของส่วนราชการ หรือสถาบันที่ทาง

ราชการรับรองในประเทศไทยหรือต่างประเทศซึ่งเป็นผู้ชำนาญการ หรือมีอำนาจหน้าที่
ตรวจสอบเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ

- หนังสือรับรองจากสถานทูต กงสุล หรือทูตพาณิชย์ ในกรณีอ้างการ

โฆษณาในต่างประเทศ ที่มีกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคที่เชื่อถือได้

๓.๓ หลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นอนุญาตให้

โฆษณาข้อความตามคำขอนี้ได้ (ถ้ามี)

- กรณีผู้ประกอบการกิจจัดให้มีการเสี่ยงโชคชิงรางวัล ต้องได้รับการอนุญาต

จากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

ลงชื่อ.....ผู้ขอ

(.....)

หมายเหตุ ๑. โปรดขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

๒. ในกรณีหลักฐานสนับสนุนข้อความสำหรับโฆษณาถ้าเป็นเอกสาร

ให้จัดนำมา ๒๕ ชุด

เลขรับที่.....
วันที่.....
(สำหรับเจ้าหน้าที่เป็นผู้กรอก)

คำขอความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณาที่ดินจัดสรร บ้าน และอาคารชุด

.....

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....
สำนักงานอยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....หมู่ที่.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....มีความประสงค์จะขอให้
คณะกรรมการว่าด้วยการโฆษณา พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อความสำหรับโฆษณา
ที่ดินจัดสรร บ้านและอาคารชุด ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค
พ.ศ. ๒๕๒๒

๑. ข้อความสำหรับโฆษณาที่ดินจัดสรร บ้าน และอาคารชุด.....
โดยสื่อโฆษณา.....
ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๑ ตัวอักษร	จำนวน.....หน้า	จำนวน.....ชุด
๑.๒ ภาพหรือสไลด์		จำนวน.....ชุด
๑.๓ บทภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง/ภาพ		จำนวน.....ชิ้น
๑.๓.๑ ชื่อเรื่อง (เป็นภาษาไทย) และกำกับภาษาต่างประเทศด้วย (ถ้ามี)		

.....
.....

- ๑.๓.๒ ใช้เวลาขาย/เล่น.....นาที่.....วินาที
- ๑.๔ เครื่องหมาย.....จำนวน.....ชุด
- ๑.๕ การกระทำอย่างอื่น (พร้อมด้วยคำบรรยาย).....จำนวน.....ชุด
๒. ได้ชำระค่าป่วยการในการให้ความเห็นแล้ว
จำนวนเงิน..... - บาท (.....บาทถ้วน)
๓. พร้อมกับคำขอนี้ได้แนบหลักฐานต่าง ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยคือ
- ๓.๑ หลักฐานการเป็นเจ้าของหรือผู้แทนของเจ้าของที่ดินจัดสรร บ้านและอาคารชุดที่จะโฆษณา
- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนของบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน (รับรองสำเนาถูกต้อง)
 - หนังสือมอบอำนาจ สำเนาทะเบียนบ้าน และสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ และผู้รับมอบอำนาจ
- ๓.๒ หลักฐานสนับสนุนข้อความสำหรับโฆษณา
- สำเนาโฉนดที่ดิน (รับรองสำเนาถูกต้อง)
 - ใบอนุญาตให้จัดสรรที่ดิน ในกรณีการจัดสรรที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน
 - ใบอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร หรือการจดทะเบียนอาคารชุด แล้วแต่กรณี
 - รายละเอียดเกี่ยวกับสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกของโครงการ (ถ้ามี)
 - กรณีสวนป่า ต้องแสดงการจดทะเบียนขอปลูกสวนป่า
- ๓.๓ หลักฐานที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนํานุญาตให้โฆษณาข้อความตามคำขอนี้ได้ (ถ้ามี)
- กรณีผู้ประกอบการจัดให้มีการเสี่ยงโชคชิงรางวัล ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน

ลงชื่อ.....ผู้ขอ
(.....)

หมายเหตุ ๑. โปรดขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

๒. ในกรณีหลักฐานสนับสนุนข้อความสำหรับโฆษณาถ้าเป็นเอกสารให้จัดนำมา ๒๕ ชุด

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๔ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ให้รถยนต์ใช้แล้วเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

.....

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการนำรถยนต์ใช้แล้วที่ประชาชนโดยทั่วไปใช้เป็นประจำมาจำหน่ายเป็นจำนวนมาก และกรณีปรากฏว่าผู้บริโภคไม่อาจทราบข้อเท็จจริงในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้านั้นเพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจเลือกซื้อ หรือแลกเปลี่ยนโดยเข้าใจผิดในสาระสำคัญ ดังนั้น การกำหนดฉลากของสินค้ารถยนต์ใช้แล้วจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคในการเลือกซื้อหรือแลกเปลี่ยนสินค้านี้ดังกล่าว จึงสมควรกำหนดให้รถยนต์ใช้แล้วเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ วรรคสาม และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการว่าด้วยฉลากจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“รถยนต์ใช้แล้ว” หมายความว่า รถยนต์ที่หนึ่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน รถยนต์ที่หนึ่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยกิโลกรัม ซึ่งมีได้ใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกที่ได้จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วซึ่งผู้ประกอบการจะมีไว้เพื่อจำหน่าย

ข้อ ๒ ให้รถยนต์ใช้แล้วเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

ข้อ ๓ ฉลากของสินค้าที่ควบคุมฉลากตามข้อ ๒ ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก เรื่อง ลักษณะของฉลากสินค้าที่ควบคุมฉลาก พ.ศ. ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๑ และให้ระบุข้อมูลด้วยตัวอักษรขนาดไม่ต่ำกว่า ๑ เซนติเมตร เกี่ยวกับรถยนต์ใช้แล้ว ตามที่ปรากฏในรายการจดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ ตั้งแต่วันจดทะเบียนจนถึงวันที่จำหน่าย ดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) วันจดทะเบียน
- (๒) เลขทะเบียน
- (๓) เลขตัวรถ
- (๔) เลขเครื่องยนต์
- (๕) ยี่ห้อรถ
- (๖) ยี่ห้อเครื่องยนต์
- (๗) สี
- (๘) ประเภทของรถ
- (๙) ชนิดเชื้อเพลิง
- (๑๐) ลำดับเจ้าของรถ
- (๑๑) ภาระผูกพันของรถยนต์ที่มีอยู่ในวันจำหน่าย (ถ้ามี)

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) **รัศมี วิศทเวทย์**
(นางรัศมี วิศทเวทย์)
ประธานกรรมการว่าด้วยฉลาก

สำเนาถูกต้อง

(ลงชื่อ) **จิรัชย์ มูลทองโร่ย**
(นายจิรัชย์ มูลทองโร่ย)
ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๕๗ ง วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐)

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๕ (พ.ศ. ๒๕๕๐) เรื่อง ให้อุปกรณ์เครื่องเล่นสนามเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

.....

โดยที่ปัจจุบันปรากฏว่ามีอุปกรณ์เครื่องเล่นสนามเป็นสินค้าที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สุขภาพร่างกาย หรือจิตใจ โดยเฉพาะเด็กและบางรายนำไปสู่การเสียชีวิตอันเนื่องมาจากการเล่นอุปกรณ์เครื่องเล่นสนามทั้งในสถานที่สาธารณะ สถานศึกษา และสถานที่ราชการ ดังนั้น การกำหนดฉลากของอุปกรณ์เครื่องเล่นสนามจะเป็นประโยชน์แก่ผู้บริโภคในอันที่จะทราบข้อเท็จจริงในสาระสำคัญเกี่ยวกับสินค้า และข้อความอันจำเป็นของฉลากสินค้าดังกล่าว จึงสมควรกำหนดให้อุปกรณ์เครื่องเล่นสนามเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“อุปกรณ์เครื่องเล่นสนาม” หมายความว่า สิ่งของ โครงสร้างและส่วนประกอบต่าง ๆ ที่ออกแบบและทำขึ้นสำหรับให้เด็กอายุ ๒ ปี จนถึง ๑๔ ปี เล่นทั้งภายใน และภายนอกอาคาร ซึ่งมีการจัดไว้บริการในสถานที่ราชการและสถานที่เอกชน เช่น สถานศึกษา สวนสาธารณะ ร้านอาหาร ศูนย์รับเลี้ยงเด็ก สนามเด็กเล่น วัด หรือโรงแรม เป็นต้น

ข้อ ๒ ให้อุปกรณ์เครื่องเล่นสนามเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

ข้อ ๓ ฉลากของสินค้าที่ควบคุมฉลากตามข้อ ๒ ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑ ถึงข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก เรื่อง ลักษณะของฉลากสินค้าที่ควบคุมฉลาก พ.ศ. ๒๕๔๑ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ระบุนายละเอียดดังต่อไปนี้ไว้ในฉลาก

(๑) ข้อแนะนำในการใช้ ให้แสดงไว้ที่สินค้า โดยมีรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) อุปกรณ์เครื่องเล่นสนามนี้เหมาะสมกับเด็กอายุ.....ปี

(ข) ควรตรวจสอบสภาพความปลอดภัยของอุปกรณ์เครื่องเล่นสนาม โดยช่างผู้ชำนาญงานอย่างสม่ำเสมอ

(ค) ต้องมีผู้ควบคุมดูแลขณะเล่น

(ง) ต้องติดตั้งอุปกรณ์เครื่องเล่นสนามในพื้นที่ที่เหมาะสม เช่น พื้นยางสังเคราะห์พื้นทราย เป็นต้น

(๒) อุปกรณ์เครื่องเล่นสนามที่ผลิตโดยออกแบบให้ต้องยึดติดกับพื้นเพื่อความปลอดภัย ต้องระบุคำเตือนว่า “หากไม่ได้ทำการยึดติดกับพื้น อาจเป็นอันตรายถึงชีวิต” ด้วยตัวอักษรสีตัดกับสีพื้น ขนาดไม่ต่ำกว่า ๕ มิลลิเมตร

(๓) เอกสารหรือคู่มือการติดตั้ง ต้องระบุรายละเอียดอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(ก) ส่วนประกอบของอุปกรณ์เครื่องเล่นสนาม

(ข) ขั้นตอนการติดตั้ง

(ค) คำแนะนำการติดตั้งที่มีให้อุปกรณ์เครื่องเล่นสนามโค่นลงและการอื่นที่ควรจัดให้มีเพื่อความปลอดภัยของผู้เล่น

(ง) อุปกรณ์เครื่องเล่นสนามนี้เหมาะสมกับเด็กอายุ.....ปี

(จ) การตรวจสอบสภาพอุปกรณ์โดยช่างผู้ชำนาญงาน

(ฉ) ข้อแนะนำเพื่อความปลอดภัยในการเล่นและอื่น ๆ เช่น สิ่งระงับการเล่นเมื่อชำรุด ข้อมูลการติดต่อผู้ผลิต ผู้นำเข้า หรือผู้จำหน่ายในกรณีชำรุด เป็นต้น

ข้อความที่เป็นข้อแนะนำใน (๑) และคำเตือนใน (๒) ต้องแสดงไว้ที่ตัวสินค้าในลักษณะคงทนถาวร หรือบริเวณใกล้เคียงที่สามารถเห็นและอ่านได้อย่างชัดเจน โดยไม่เป็นอุปสรรคต่อการเล่นและเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐

สำเนาถูกต้อง

(ลงชื่อ) รัศมี วิศทเวทย์

(นางรัศมี วิศทเวทย์)

ประธานกรรมการว่าด้วยฉลาก

(ลงชื่อ) ถนัด มานะพันธุ์นิยม

(นายถนัด มานะพันธุ์นิยม)

ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๕๗ ง วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐)

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก

ฉบับที่ ๒๖ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

เรื่อง ให้เครื่องทำน้ำเย็นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก (ฉบับที่ ๒)

.....

โดยที่ปรากฏว่าในปัจจุบันมีการซ่อมแซมเครื่องทำน้ำเย็นโดยการบัดกรีด้วยตะกั่วทำให้มีการปนเปื้อนของสารตะกั่วในน้ำจากเครื่องทำน้ำเย็นดังกล่าวเกินมาตรฐานความปลอดภัยของกระทรวงสาธารณสุขและองค์การอนามัยโลก ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภคโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนในสถานศึกษา ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภค จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อความในฉลากสินค้าเครื่องทำน้ำเย็นให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งตามมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย คณะกรรมการว่าด้วยฉลาก จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (๒) ของข้อ ๓ แห่งประกาศคณะกรรมการว่าด้วยฉลาก ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๙) เรื่อง ให้เครื่องทำน้ำเย็นเป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) คำเตือน ต้องระบุว่า

- (ก) “อันตรายถึงชีวิต ถ้าไม่ติดตั้งสายดินให้ถูกวิธี”
- (ข) “ห้ามใช้ตะกั่วบัดกรีในการซ่อมโดยเด็ดขาด””

ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๐

สำเนาถูกต้อง

(ลงชื่อ) **รัศมี วิศทเวทย์**

(นางรัศมี วิศทเวทย์)

(ลงชื่อ) **ถนัด มานะพันธุ์นิยม**

ประธานกรรมการว่าด้วยฉลาก

(นายถนัด มานะพันธุ์นิยม)

ผู้อำนวยการกองคุ้มครองผู้บริโภคด้านฉลาก

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๕๗ ง วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐)

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการให้เช่าที่อยู่อาศัยที่เรียกเงินประกัน เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๕๙

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ เบญจ และมาตรา ๓๕ อัฐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ธุรกิจการให้เช่าที่อยู่อาศัย” หมายความว่า การประกอบธุรกิจที่ผู้ประกอบการธุรกิจทำการตกลงกับผู้เช่าในการให้เช่าที่อยู่อาศัยโดยมีสถานที่ที่จัดแบ่งให้เช่าตั้งแต่ ๕ หน่วยขึ้นไป

“ที่อยู่อาศัย” หมายความว่า สถานที่ที่จัดขึ้นสำหรับการให้เช่าเพื่อเป็นที่พักอาศัย เช่น บ้าน อาคาร อาคารชุด อพาร์ทเมนต์ หรือสถานที่พักอาศัยที่เรียกชื่ออย่างอื่น และให้หมายความรวมถึงหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงสถานที่พักที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจการให้เช่าที่อยู่อาศัย โดยเรียกเก็บเงินค่าเช่าหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นเพื่อการเช่าจากผู้เช่า

“ผู้เช่า” หมายความว่า ผู้บริโภคซึ่งเช่าที่อยู่อาศัยเพื่อการพักอาศัยเป็นหลัก และการเช่านั้นต้องมีใช่เป็นการเช่าเพื่อให้เช่าช่วง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้บริโภคซึ่งเป็น นิติบุคคล

“เงินประกัน” หมายความว่า เงินที่ผู้เช่ามอบให้แก่ผู้ประกอบการธุรกิจเป็นค่าประกันการเช่าที่อยู่อาศัย หรือค่าประกันความเสียหาย หรือเงินอื่นใดที่ผู้ประกอบการธุรกิจเรียกเก็บจากผู้เช่าในลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ ๒ ให้ธุรกิจการให้เช่าที่อยู่อาศัยที่เรียกเงินประกันเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการใน

หลักฐานการรับเงิน

ข้อ ๓ ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีหลักฐานการรับเงินตามข้อ ๔ และมอบให้แก่ผู้เช่าในทันทีที่รับเงินประกันจากผู้เช่า

ข้อ ๔ หลักฐานการรับเงินที่ผู้ประกอบธุรกิจออกให้แก่ผู้เช่าตามข้อ ๓ ต้องมีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตรและต้องใช้ข้อความที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบธุรกิจ และของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้เช่า
- (๓) ชื่อและสถานที่ตั้งของที่อยู่อาศัย
- (๔) กำหนดระยะเวลาเช่าที่อยู่อาศัย โดยระบุวันเริ่มต้นการเช่า และวันสิ้นสุดการเช่า (ถ้ามี)
- (๕) วัน เดือน ปี ที่รับเงินประกัน

(๖) จำนวนเงินประกัน และข้อความว่า ผู้เช่ามีสิทธิได้รับคืนเงินประกันทันทีเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาเช่าที่อยู่อาศัยหรือเมื่อสัญญาเช่าที่อยู่อาศัยเลิกกัน เว้นแต่กรณี que ผู้ประกอบธุรกิจประสงค์จะตรวจสอบความเสียหายที่ผู้เช่าต้องรับผิดชอบ หากผู้เช่ามิได้ทำความเสียหาย ให้ผู้เช่ามีสิทธิได้รับคืนเงินประกันภายใน ๗ วัน โดยให้ผู้ประกอบธุรกิจรับภาระค่าใช้จ่ายในการนำส่งคืนเงินประกันนั้น ตามวิธีการที่ผู้เช่า แจ้งให้ทราบ

- (๗) ลายมือชื่อของผู้ประกอบธุรกิจ หรือผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน

ข้อ ๕ หลักฐานการรับเงินตามข้อ ๔ ต้องไม่มีข้อความที่มีความหมายในทำนองว่าผู้ประกอบธุรกิจจะไม่คืนเงินประกันให้แก่ผู้เช่าทั้งหมดไม่ว่ากรณีใด ๆ

ประกาศนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙

(ลงชื่อ) **ขวัญชัย สันตสว่าง**

(นายขวัญชัย สันตสว่าง)

ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๓ ตอนพิเศษ ๑๑๓ ง วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๙)

ประกาศคณะกรรมการว่าด้วยสัญญา เรื่อง ให้ธุรกิจการขายรถยนต์ใช้แล้ว เป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ เบญจ และ ๓๕ อัฐแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงินและลักษณะของหลักฐานการรับเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการว่าด้วยสัญญาออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ธุรกิจการขายรถยนต์ใช้แล้วเป็นธุรกิจที่ควบคุมรายการในหลักฐานการรับเงิน

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“ธุรกิจการขายรถยนต์ใช้แล้ว” หมายความว่า การประกอบธุรกิจการค้าโดยผู้ประกอบธุรกิจนำรถยนต์ใช้แล้ว ออกขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายโดยประการอื่นอย่างทรัพย์สินที่ใช้แล้ว

“รถยนต์ใช้แล้ว” หมายความว่า รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบสองคน และรถยนต์บรรทุกส่วนบุคคลที่มีน้ำหนักไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยกิโลกรัม ซึ่งมีได้ใช้ประกอบการขนส่งเพื่อสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ที่จดทะเบียนตามพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้ว ทั้งนี้ ไม่รวมถึงรถยนต์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแยกขายเป็นชิ้นส่วนเท่านั้น

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า ผู้ประกอบธุรกิจขายรถยนต์ใช้แล้ว ซึ่งไม่รวมถึงการซื้อขายโดยทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

ข้อ ๓ ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดให้มีหลักฐานการรับเงินตามข้อ ๔ และมอบให้แก่ผู้บริโภคในทันทีที่ได้รับชำระราคารถยนต์ใช้แล้วไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนจากผู้บริโภค

ข้อ ๔ หลักฐานการรับเงินที่ผู้ประกอบธุรกิจออกให้แก่ผู้บริโภคตามข้อ ๓ ต้องมีข้อความภาษาไทยที่สามารถเห็นและอ่านได้ชัดเจน มีขนาดของตัวอักษรไม่เล็กกว่าสองมิลลิเมตร และต้องใช้ข้อความที่มีสาระสำคัญและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

๔.๑ กรณีที่ผู้บริโภคชำระราคาครบถ้วน

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบธุรกิจ และของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้บริโภค

(๓) รายละเอียดของรถยนต์ใช้แล้วเกี่ยวกับ ยี่ห้อ รุ่น ปี สี หมายเลขเครื่องยนต์ หมายเลขตัวถัง หมายเลขทะเบียน ระยะทางการใช้ของรถยนต์ ภาวะผู้купของรถยนต์ (ถ้ามี) และชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองรถยนต์

(๔) จำนวนเงิน และข้อความว่า ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียนรถยนต์ใช้แล้วเป็นชื่อผู้บริโภค หรือไม่สามารถส่งมอบรถยนต์ใช้แล้วให้ผู้บริโภค หรือมีการบอกเลิกสัญญาขายรถยนต์ใช้แล้ว โดยมีใช่เป็นความผิดของผู้บริโภค ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้ผู้บริโภค

(๕) กำหนดวัน เดือน ปี ที่ส่งมอบรถยนต์

(๖) กำหนดวัน เดือน ปี ที่ส่งมอบสมุดคู่มือจดทะเบียนรถยนต์พร้อมเอกสารที่จำเป็นสำหรับการจดทะเบียนรถยนต์ตามที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด

(๗) วัน เดือน ปี ที่รับเงิน

(๘) ลายมือชื่อของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน

๔.๒ กรณีที่ผู้บริโภคชำระราคาบางส่วน

(๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้ประกอบธุรกิจ และของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้บริโภค

(๓) รายละเอียดของรถยนต์ใช้แล้วเกี่ยวกับ ยี่ห้อ รุ่น ปี สี หมายเลขเครื่องยนต์ หมายเลขตัวถัง หมายเลขทะเบียน ระยะทางการใช้ของรถยนต์ ภาวะผู้купของรถยนต์ (ถ้ามี) และชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองรถยนต์

(๔) จำนวนเงิน และข้อความว่า ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการจดทะเบียนรถยนต์ใช้แล้วเป็นชื่อผู้บริโภค หรือไม่สามารถส่งมอบรถยนต์ใช้แล้วให้ผู้บริโภค หรือมีการบอกเลิกสัญญาขายรถยนต์ใช้แล้ว โดยมีใช่เป็นความผิดของผู้บริโภค ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้ผู้บริโภค

(๕) วัน เดือน ปี ที่รับเงิน

(๖) กำหนดวัน เดือน ปี ที่ส่งมอบสำเนาสมุดคู่มือจดทะเบียนรถยนต์

(๗) ลายมือชื่อของผู้มีอำนาจออกหลักฐานการรับเงิน

ข้อ ๕ หลักฐานการรับเงินตามข้อ ๔ ต้องไม่มีข้อความที่มีลักษณะหรือความหมาย ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อความที่ให้สิทธิผู้ประกอบการธุรกิจยืมเงินทั้งหมดไม่ว่ากรณีใด ๆ

(๒) ข้อความที่เป็นการยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบของผู้ประกอบการธุรกิจเพื่อความชำรุดบกพร่องหรือเพื่อการรอนสิทธิของรถยนต์ที่ใช้แล้ว

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๐

(ลงชื่อ) **ขวัญชัย สันตสว่าง**

(นายขวัญชัย สันตสว่าง)

ประธานกรรมการว่าด้วยสัญญา

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๑๕๒ ง
วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๐)